

A miniszterelnök vasárnapi szegedi beszédében állást foglalt a diktatura gondolata és a kótyagosok szélsőséges izgatása ellen

„Nincs szükségünk diktatúrára és különféle vezérekre” — „Az ellenzék munkájára szükség van” — „Semmiféle rendzavarást nem fogunk tűrni” — „Nem vagyok hajlandó még egy nyílt szavazást csinálni”

(A Délmagyarország munkatársától.) Az időjárás nem nagyon kedvezett annak az országos érdeklődéssel várt politikai eseménynek, amely vasárnap délelőtt folyt le a szegedi színházban. Egész éjjel zuhogott az eső és a kora délelőtti órákban csak azért enyhült kissé, hogy később annál kiadósabban zuhogjon. Hiába szerelték fel a hangszórókat a Stefánia szélén, hiába öveztek a rendőrkordon koszorújába a színház épületét, az érdeklődő tömegek az álhatatos eső miatt nem merészkedtek ki az utcára. Egy kis csoport mindenre kíváncsi ember huzódott meg a közeli épületek ereszei és árkádjai alatt, hogy onnan hallgassa meg a miniszterelnök beszédét.

A színház

belseje feldíszítve várta a vendégeket. Az előcsarnokot pálmákkal és más növényekkel díszítették fel, a nézőtérben a csillárok színporkázzva szórták fényüket, a páholyokról zászlók lengtek a Nep jelvényével. A színgazgató a legszebb szobadíszletét bocsájtotta a rendezőség rendelkezésére, zöld tapétás színpalak között állították fel a hosszú elnöki asztalt és mögötte a széksorokat. A háttért függöny takarta el, a függöny előtt pedig a Nep óriási vezéri zászlója csüngött alá. A rivaldák lámpáit cserepes virágok sora leplezte.

A bejáratok előtt diszruhás rendőrök és detektívek őrködtek. A színház épületébe csak az üthetett be, akinek

belépőjegye

volt. A jegyek iránt óriási volt a kereslet, zsúfolásig megtelt már jóval tízenegy óra előtt az egész nézőtér.

A páholsorok, a földszint, de a karzatok is a legforróbb színházi premierek emlékét idézték fel. A tanács páholyában a város vezető tisztviselői szorongtak, a színügyi bizottságban a táblabírók. Szemben, a polgármester páholyában a főispán felesége, dr. Láng-Miticzy Ernő táblaelnök és a felesége, a főispán megszokott páholyában az egyetemi tanács.

Számos bíró és egyetemi tanár volt a nézőtérben is. A bírák Lázár Andor igazságügyminiszter, a tanárok pedig Hóman Bálint kultuszminiszter tiszteletére vonultak ki. A színészek másodemeleti páholya is zsúfolat volt, a premierközönség izgalmaival várták a szokatlan produkciót, a politikai előadást.

A színpadi padsorokat

a politikusok, a képviselők, az államtitkárok, a főispánok, a minisztériumi tisztviselők, a társörvényhatóságok kiküldöttei töltötték meg. Dr. Pálffy József polgármester alakja kivált a baloldali mezőből, ahol a főispánok és az alispánok helyét jellemezte ki a rendezőség.

Az orkesztert dobogókkal töltötték ki és hosszú asztalt állítottak a sajtó igen nagy számban megjelent munkatársai számára. A fotóriporterek a nézőtérben és a páholsorok különböző pontjain helyezkedtek el, hogy a gyűlés momentumait mag-

néziumszerszámaik segítségével minden oldalról lefotografálhassák.

Az előkészületek

még fokozták az izgalmat. Közben, a gyűlés előtt, a megafonok vidám hanglemezeket muzsikáját közvetítettek az utcára, de a kordontálló rendőrökön kívül nagyobb közönsége nem volt az esőben ennek a figyelemnek. A rendőrök derekasan állták a zuhogó esőt, talán még jól is esett, hogy

A miniszterelnök programja

A gyűlés a Himnusszal kezdődött, majd

vitéz Imecs György

főispán nyitotta meg rövid beszédével a gyűlést. Üdvözölte a miniszterelnököt és a kíséretében megjelent politikusokat, hangsúlyozta annak a jelentőségét, hogy a kormányelnök elsőnek Szegedet választotta ki politikai álláspontjának ismertetésére.

Iványi Béla,

a Nep elnöke közel félórás megnyitó beszédet tartott ezután. Akkor hangzott fel a helyeslés a nézőtérrel, amikor kijelentette, hogy a párt a parlamentárizmus elvének híve, de ezt az elvet a pártban belül is érvényesíteni kell. Nincs szükség az ellenzékkel kacérkodó párttagokra, mert azok csak kárt okoznak.

Ezután

Darányi miniszterelnök

előtették a mikrofont, hogy elmondja ötvengyedórás beszédét. Már az első mondatok után érezni lehetett, hogy Darányi Kálmán a szenvedélytől mentes, megfontolt beszédű, higgadt politikusok fajtájához tartozik, aki előtt jelentősége van minden kimondott szónak, aki higgadtan mérlegeli a mondatok, a megállapítások jelentőségét.

Hasonlattal kezdte beszédét. Elmondta, hogy a Szegedre vezető út egyik oldalán napsütéses, virágos mezőket látott, a másik oldalon káros vizek borították el a mezőket.

— Így vezet a magyarság útja is, vigyázniuk kell azoknak, akik haladnak rajta.

Ezután

Szegedről

beszélt, a városról, amelynek jelentőségét, rangját el kell ismernie mindenkinek.

Az utról mondott hasonlata ismét felbukkant, amikor arról beszélt, hogy a magyar politika egyedül helyes útja csak a keresztény nemzeti irányzat lehet, a gondolatot haladó, konzervatív, népies és szociális tartalommal kell megöltetni.

A miniszterelnök szenvedélymentesen, nyugodtan beszélt, a figyelem csöndje még mélyebbé vált, amikor bejelentette Darányi, hogy most az államforma kérdéséről kíván beszélni.

— Nálunk is sokat emlegetik a diktatúrát — mondotta —, de

tisztában kell lenni azzal, hogy a diktatura egymagában semmit

közben a muzsika kísérletezik szórakoztatásukkal.

Néhány perccel negyed 12 óra után jelent meg a színen Darányi Kálmán miniszterelnök négy miniszterével, Fabinyi Tihamérnak, Lázár Andornak, Hóman Bálintnak és Bornemisza Gézának, valamint Ivády Béla országos pártelnöknek, dr. vitéz Imecs György főispánnak és dr. vitéz Shvoy Kálmánnak a társaságában.

A miniszterek

a hátsó padsorokban foglaltak helyet, az elnöki asztal közepén Ivády Béla foglalt helyet, jobbkeze felől Darányi Kálmán miniszterelnök, dr. vitéz Shvoy Kálmán, dr. Elődssy Sándor vidéki főkapitány és dr. Budcz Béla főkapitányhelyettes, balfelől dr. vitéz Imecs György főispán, dr. Vinkler Elemér, a Nep szegedi alelnöke.

sem oldhat meg, nem orvosoz semmi baj ellen sem.

— A diktatura lehet áldásos, de lehet átkos is, — folytatta. Alkalmazni azonban csak ott kell, ahol nincs más kivezető út. Nekünk szerencsére nincs szükségünk rá, hiszen van ezeréves alkotmányunk, amelynek keretei között megoldhatók a reformproblémák.

Nincs szükségünk különféle vezérekre sem, hiszen a nemzetnek van vezére és csak egyetlen vezére lehet, a magyar államfő.

Ezekre a szavakra taps viharzott fel a nézőtérben, a közönség felállva ünnepelte Horthy Miklós kormányzót.

A miniszterelnök ezután néhány nemesen ötvözött mondattal hódolt a kormányzó előtt, kijelentette, hogy személyét nem szabad a napi politikába belevonni, majd azokról beszélt, akik diktatúráért lelkesednek.

— Legfeljebb kótyagosok ábrándoznak ilvesmiről — mondotta —, de ezeket nem lehet és nem szabad komolyan venni.

Ha kótyagosok ábrándozása izgatássá fajulna, könyörtelenül elfojtanám mozgalmukat.

Ezután a miniszterelnök a kormány

külpolitikai álláspontját

ismertette néhány határozott komoly mondatl:

— Az igazi béke érdekeit kívánjuk szolgálni — mondotta — és kitartunk barátaink mellett, kitartunk elsősorban Olaszország és Ausztria mellett, de készek vagyunk egyengetni a fegyverrel a korrekció viszony útját. Magyarország a nemzeti biztonsághoz éppen olyan joga van, mint minden más szuverén államnak. A dunai államok együttműködésére vonatkozó minden javaslatról hajlandók vagyunk tárgyalni, de csak a teljes egyenlőség mellett és csak abban az esetben, ha

a magyar kisebbségek sorsa kielégítő rendezést nyer.

Enélkül Magyarország és a kisantant államok között normális viszony nem alakulhat ki.

Ezután

az ellenzékéről

beszélt Darányi miniszterelnök. Megállapította, hogy az ellenzék, az ellenzék munkájára, bírálatára minden alkotmányos államnak elen-

Belvárosi Mozi Kedd, szerda, csütörtök
Sinc air Lewis közismert rendezése
DODSWORTH
Az élnivágó asszony. Társadalmi dráma.
Főszereplő MIRNA LOY.